

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Dagmar Stamidisovou v právní věci **žalobkyně: A. G.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, zast. Mgr. Petrem Ostrouchovem, advokátem se sídlem Praha 1, Voršilská 10, proti **žalované: BAUER MEDIA v. o. s.** se sídlem Praha 5 – Smíchov, Moulíkova 3286/1b, zast. JUDr. Martinem Šebkem, advokátem se sídlem Praha 2, Moravská 52 **o ochranu osobnosti**

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 500.000 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.**
- II. Pokud žalobkyně požaduje dalších 500.000 Kč, v této části se žaloba zamítá.**
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 38.798 k rukám Mgr. Petra Ostrouchova, advokáta se sídlem Praha 1, Voršilská 10 do tří dnů od právní moci rozsudku.**
- IV. Žalovaná je povinna nahradit Českému státu náklady řízení ve výši 321 Kč , na účet Městského soudu v Praze ,do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala dne 18. 1. 2013 u Městského soudu žalobu na ochranu osobnosti. s tím, že je fyzickou osobou, xxx, která je vdaná a vychovává 2 nezletilé děti B. J., narozeného xxx a S. J., narozenou xxx. Žalovaná je obchodní společností zapsanou v obchodním rejstříku a je mj. vydavatelem týdeníku s názvem „Rytmus života“ a provozuje internetové stránky www.bauermedia.cz. Žalovaná zadala a nechala ve dnech xxx až xxx vysílat v televizním celostátním vysílání PRIMA TV reklamní spot na nové číslo časopisu „Rytmus života“ číslo xxx vycházející dne xxx. Spot o délce 0,29 minut byl vysílán v hlavním vysílacím čase PRIMA TV v časovém intervalu 0,19 až 0,23 minut. Ve spotu jsou vyobrazeny postupně fotografie dětí žalobkyně, fotografie žalobkyně, následuje samostatná fotografie žalobkyně s vloženými titulky „xxx“ a část spotu týkající se žalobkyně a její rodiny je uzavřena fotografiemi obou nezletilých dětí žalobkyně. Celá část reklamního spotu v intervalu 0,19 až 0,23 minut je doprovázena vzrušeným čteným hlasovým komentářem: „xxx“ Reklamní spot obsahuje podobizny žalobkyně a jejích dětí s komentářem, který obsahuje skutkové tvrzení, že žalobkyně je pro způsob výchovy svých nezletilých dětí předmětem šetření a sledování orgánu pověřeného dohledem nad právy nezletilých a hrozí jí, že jí tento orgán děti pro nezodpovědný způsob výchovy odebere, přičemž toto tvrzení je nepravdivé. Další skutková tvrzení, mají divákům objasnit, proč má být žalobkyně pod dohledem sociálky. Titulky v kontextu celého spotu jednoznačně divákům sdělují, že žalobkyně své děti uráží, vystavuje je nespecifikované krvavé podívané či účasti na jakémsi zabíjení a že děti jsou z její vůle účastny orgií a večírků. Veškerá tato tvrzení jsou nepravdivá. Žalobkyně je přesvědčena, že obsahem reklamního spotu bylo výrazným způsobem zasaženo do jejích osobnostních práv, zejména práv na její čest a tato skutková tvrzení jsou intenzivně difamující a jejich dosah byl velmi široký. Jedná se také o zásah do osobnostních práv dětí žalobkyně, když tyto jsou vystaveny následným otázkám o způsobu péče jejich rodičů atd. Reklamní spot byl stažen televizní stanicí PRIMA TV z vysílání, až po upozornění na závadnost obsahu v čísle xxx časopisu Rytmus života, které vyšlo dne xxx. Na titulní straně v levé horní polovině hned pod logem časopisu je zveřejněna fotografie žalobkyně s nadpisem „xxx“ umístěným nad fotografií a doplněna pod fotografií nápisy „xxx“. Dále je na stranách xxx a xxx uvedeného čísla zveřejněn článek s nadpisem „xxx“. V článku jsou obsaženy následující citace vytržené z kontextu rozhovoru žalobkyně pro časopis „xxx“ ze dne xxx a) xxx, b) xxx, c) xxx, d) xxx. Tato uvedená skutková tvrzení jsou nepravdivá a vytržená z kontextu, tato skutková tvrzení se autor článku snaží prezentovat jako subjektivní hodnocení vycházející ze skutkových tvrzení samotné žalobkyně. Shora uvedenými nepravdivými skutkovými tvrzeními, jakož i celým kontextem článku byly široké veřejnosti poskytovány informace, které jsou způsobitelné zásadním způsobem negativně zasáhnout a také velmi citelně zasahují do práv žalobkyně na ochranu její osobnosti, cti dobrého jména a dobré pověsti, jakož i do úmluvou chráněných práv jejích dětí.

Po žalované nepožaduje omluvu, neboť týdeník žalovaného je týdeník bulvární a žalobkyně je přesvědčena, že není vhodné, po žalované požadovat omluvu, neboť tato by mohla povinnost k otištění omluvy použít k dalším sdělením bulvárního charakteru týkajícím se žalobkyně, případně využít popularity žalobkyně ke zvýšenému prodeji. Požaduje totiž finanční

satisfakci ve výši 1.000.000 Kč, neboť má za to, že požadovaná částka je přiměřená intenzitě a rozsahu šíření difamujících tvrzení.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že základem předmětného článku vydaného žalovaným v časopise Rytmus života a rovněž upoutávky na tento článek byly informace uveřejněné žalobkyní v magazínu Víkend Mladé fronty dne xxx, kde se žalobkyně formou rozhovoru vyjadřuje k otázce výchovy dětí jak v obecné rovině, tak ve vztahu k vlastním dětem. Informace žalobkyní poskytnuté nejsou vytrženy z kontextu, ve kterém byly uveřejněny, byla uveřejněna natolik podstatná část vyjádření žalobkyně týkající se dětí a jejich výchovy, že k vytržení z kontextu ani nemohlo dojít. Na základě původního rozhovoru redaktoři žalovaného v předmětném článku polemizovali s přístupem žalobkyně a vyjádřili obavu, zda se jedná o přístup správný, resp. zda postup podle těchto tvrzení nemůže znamenat ohrožení výchovy dětí. Článek vyjadřuje pouhou obavu zda při žalobkyní prezentovaném způsobu výchovy nemůže dojít k ohrožení výchovy dětí a zda z tohoto důvodu se o žalobkyni, resp. o její péči o děti, nemůže zajímat orgán sociálně – právní ochrany dětí. Tato úvaha vyvolaná výhradně jednáním žalobkyně nebyla nepřijatelná ani zjevně neoprávněná. Tím, že úvahy žalovaného byly bezprostředně v článku konfrontovány s vyjádřením žalobkyně, z nichž vycházely, bylo každému ze čtenářů umožněno svobodně a objektivně posoudit, zda se jedná o obavy či výhrady ze strany žalované důvodné, či nikoliv.

Pokud se týká jednotlivých výroků označení dětí jako „xxx“ lze to považovat za nadávku. Použité spojení „xxx“ odpovídá vyjádření žalobkyně o tom, že jsou její děti pravidelně seznamovány s realitou zabíjení vánočních kaprů. Spojení „xxx“ přinejmenším z velké části odpovídá tvrzení žalobkyně „...xxx... Toto vyjádření lze sotva interpretovat jinak, než že děti žalobkyně musí (viz spojení „xxx“) absolvovat akce, které pro ně nejsou určeny, jsou určeny pro dospělé a to včetně programů večerních což nepochybně neodpovídá minimálně standardním pravidlům správného denního režimu dětí.

Žalovaný je přesvědčen, že jakkoliv žalobkyně popisuje účast dětí na těchto akcích jako zábavnou, nejsou pro děti přínosné a mohou narušit jejich vývoj. Žalovaný je přesvědčen, že odpovědnost za sdělení uvedená v článku, leží na žalobkyni. Žalovaný poukazuje na slova či slovní spojení shora uvedená. Žalovaný je přesvědčen, že velmi podobné závěry, jako z napadeného článku, si mohou čtenáři učinit o jednání žalobkyně již na základě jí poskytnutého rozhovoru. Žalovaný tedy v článku neuvedl o vztahu žalobkyně k výchově dětí nic jiného, než prostřednictvím médií přiznala sama. Pokud žalovaný vyjádřil svůj názor na toto jednání a jeho možné důsledky, pak tím rozhodně nepřekročil své právo na svobodu slova a projevu.

Žalovaný dále poukazuje, že žalobkyně se nedomáhá uveřejnění omluvy a namítá, že žaloba byla podána teprve tři roky po zveřejnění článku, tedy před koncem promlčecí doby.

K tomu právní zástupce žalobkyně uvedl, že se jednalo o chybu advokátní kanceláře, která žalobu z administrativních důvodů opomněla podat.

Soud provedl důkaz výsledkem žalobkyně, dále výpovědí svědkyně K. J., MUDr. I. K., I. M., E. G., JUDr. B. H., S. J., Z. J., xxx žalobkyně a M. Š. označené žalovaným jako autorka článku. Dále bylo proveden důkaz listinnými důkazy a to: Týdeníkem Rytmus života č. xxx z

xxx článkem „xxx“, přípisem Úřadu Městské části Praha 5 ze dne 23. 4. 2014, letákem Linky bezpečí, rozhovorem žalobkyně v magazínu xxx MF Dnes ze dne xxx, TV spotem. Provedené důkazy soud hodnotil podle své úvahy a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédl k tvrzení účastníků.

Podle ustanovení § 11 o. z. fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti jakož i soukromí svého jména a projevů osobní povahy.

Podle ustanovení § 13 odst. 1,2,3 o. z. fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odst. 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Výše náhrady podle odst. 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Provedené důkazy soud hodnotil podle ust. § 132 o.s.ř., podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédl k tvrzení účastníků.

S poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení a výsledky dokazování má soud za prokázaný skutkový děj:

Žalobkyně je xxx, xxx za Z. J., má dvě nezletilé děti B. J., nar. xxx a S. J., narozenou xxx (*výpověď žalobkyně*).

Žalovaná je obchodní společností, vydávajícím mimo jiné týdeník časopis s názvem Rytmus života a provozuje internetové stránky www.bauermedia.cz. (*výpis z obchodního rejstříku žalované*).

Žalovaná publikovala dne xxx v čísle xxx článek týkající se žalobkyně a jejich dětí. Na titulní straně je fotografie žalobkyně s nadtitulkem „xxx“ a odkaz na stranu xxx a xxx. **Na těchto stranách byl publikován článek „xxx“.** U tohoto článku je uveřejněna fotografie žalobkyně s popiskem xxx. Dále jsou článku *otištěny fotografie nezletilých dětí žalobkyně s popiskem „xxx“*. V tomto článku je mimo jiné uvedeno „xxx..(*obsahem článku*)“.

DVD reklamním spotem na čísle xxx časopisu Rytmus života bylo prokázáno, že propaguje číslo Rytmu života č. xxx. Ve spotu byla titulní strana, v levé polovině pod logem časopisu zveřejněna fotografie žalobkyně s **nadpisem „xxx“ s umístěním nad fotografií a doplněná fotografií s nápisy „xxx“.**

Přílohou xxx Dnes xxx bylo prokázáno, že tam byl publikován rozhovor s žalobkyní. V tomto rozhovoru je mimo jiné uvedeno:

Otázka: xxx Odpověď:xxx

Otázka: xxx

Odpověď:xxx. Otázka:

xxx Odpověď: xxx Otázka:

xxx..

Odpověď:xxx.

Výpovědi žalobkyně bylo prokázáno, že jako xxx je vystavena tlaku médií. Má za to, že se s tím vyrovnává celkem zdatně, ale v případě, kdy se někdo dotkne soukromí jejich dětí, cítí se velmi poškozena. Žalobu podala proto, že bojuje jako matka svých dětí. Lidé takové články čtou a na každém potom ulpí špína. V minulosti žalovaný trvale vedl proti žalobkyni negativní kampaň, publikoval různé články, které žalobkyně poškozují.

S článkem se seznámila tak, že o víkendu seděla celá rodina u večeře, nejprve zaznamenala, že děti jsou v televizi a na to také reagovala. Poté začala vnímat, co se tam říká a měla z toho šok. U odvysílání spotu byly také děti. Ptaly se proč je našťvaná, že je vidí v televizi. Snažila se jim vysvětlit, že to co se tam říká, není pěkné. Snaží se nenechat děti fotit a držet je dále od médií. Fotografie, která byla ve spotu použita, byla jedna z mála, které existují. Následně volala matka, sestry, byly šokovány tím, co se děje. Jednáním žalovaného se žalobkyně cítí být ohrožena, samozřejmě i profesně. Lidé obecně věří tomu, co čtou.

Po vyjítí článku žalobkyně registrovala ve svém okolí na xxx, že se lidé ptali a pozastavovali se nad tím, že by snad měla jít s dětmi na výstavu na téma sexuálních orgií. V kavárně xxx je dětský koutek, kde se hrají šachy. Když se fotografuje, je tam nápis výstavě xxx atd...Lidé se vyjadřovali v tom směru, že už to žalobkyně fakt přehání. Na dětském hřišti člověk pozoruje děti, zaznamená, že další matky pozorují děti a potom, když se něco stane, tak to komentují ve vztahu k okolnostem v článku. Žalobkyně tehdy prožívala těžké období po smrti svého otce. Před napsáním článku žalobkyni nikdo nekontaktoval. Vyjadřovala se pro Lidové noviny nebo Mladou frontu v nějakém rozhovoru o vánočních zvyklostech v rodině a v týdeníku žalovaného se objevily informace vytržené z kontextu a zasazené do jiného kontextu. Žalobkyně píše pro E. a takové dezinformace a dezinterpretace se objevují často. Do článku něco napíše a potom se to objeví v deníku zasazené do jiného kontextu.

Žalobkyně bere s sebou děti na večírky, neboť večery s přáteli jsou běžné normální večery, kdy si myslí, že není potřeba nutně, aby děti od určitého věku byly v 7 hodin v postýlce. Má pocit, že je vlastně správné a přirozené, že jsou součástí normálního života a tudíž když se sedí třeba s přáteli, tak i toho mají být děti součástí. Nehodlá striktně oddělovat dětský a dospělý svět. Myslí si, že věci mají být přirozeně propojené. Domnívá se, že je do určité míry strašné, jak se výchova v dnešní době přizpůsobuje kultu dětí, a že děti,potřebují nějaké autority.

Žalobkyně se snažila být upřímná k médiím. Všude čteme, že děti jsou krásné, mateřství je krásné, ale ze života víme, že je to vyčerpávající, že děti umějí trápit matky, že tyto jsou z nich unavené, trpíme výčitkami, že prostě na ně zakřičíme, že náš život obohacují nejen o krásné věci, ale i o dost trýznivé věci.

Žalobkyně přiznává, že není dokonalá matka, že není tak trpělivá, pečlivá a neustále morálně nadřazena, je prostě normální matka, která chce své děti vychovávat přirozeně a občas je to těžké a náročné. Řekla o dětech, že jsou malá xxx, což nyní považuje za chybu říkat takové

věci do médií. V té době se také připravoval seriál, který se měl jmenovat xxx. Žalobkyně měla hrát jednu z matek, z toho však sešlo, motalo se to vše kolem mateřství.

Žalobkyně však ještě nebyla rozhodnutá. Scénář však měla již u sebe. Žalobu podala bezprostředně po vyjití článku.

Výpovědi svědkyně K. J. bylo prokázáno, že článek četla a upozornili ji na něj kolegové v práci. Svědkyně je xxx žalobkyně. Kolegové se svědkyně ptali, co se u nich doma děje, zda je pravda, že se k nim chystá „sociálka“. Určitě článku věřili, stejně jako přátelé ze V., odkud svědkyně pochází. Psali zprávy zda je to pravda. Svědkyně období prožívala těžce, jedná se o malé město. Byla nešťastná protože lidé jsou nepřející a házeli jí různé články do schránky, stejně tak jí tam hodili i tento článek. V době kdy byl článek publikován, byla u G..

Výpovědi svědkyně MUDr. I. K. bylo prokázáno, že je xxx a xxx xxx xxx žalobkyně již 10 let. Slyšela spot v televizi, říkala si, že je to nesmysl, co do toho tahají děti. Pár lidí v ordinaci, kteří vědí, že k ní žalobkyně chodí, se ptalo, co si o tom myslí. Odpovídala, že zná rodinu řadu let a nevykazují psychické ani fyzické týrání. Lidé tomu věřili a ptali se a chtěli vysvětlit co si o tom myslím.

Výpovědi svědkyně N. S. bylo prokázáno, že je xxx žalobkyně xxx. O článku a spotu se dozvěděla od rodičů jiných dětí. Ptali se, zda o tom něco neví. Zajímali se, zda tomu věřili, svědkyně neví. Spíše měli všichni strach o chování B., protože je xxx a měli strach, aby mu některé z dětí něco neřeklo. Pokud je v článku uvedeno, že žalobkyně nutí dívat se děti na zabíjení kaprů, v žádném případě v tom nespatřuje týrání.

S dětmi se chodí dívat do kádí a vidí tam i zabíjení kaprů, což patří k běžnému životu. Když přinesli článek, byla z toho v šoku. Jedná se o velmi slušnou fungující rodinu, která spolupracuje.

Výpovědi svědkyně I. M. bylo prokázáno, že je xxx xxx a 4 roky byla xxx xxx žalobkyně, kterou zná také. Seznámila se s reklamním spotem a článkem tak, že jí to sdělili rodiče ostatních dětí. Věřili tomu a ptali se co je na tom pravdy. Později xxx svědkyně i další dítě žalobkyně. Lidé z okolí zastavovali ji a ptali se, asi tomu věřili.

Výpovědi svědkyně MgA. E. G. Bylo prokázáno, že je xxx žalobkyně, článek četla a viděla na něj upoutávky. Seznámila se s ním hned, jak vyšel, společně s matkou. Byly z toho v šoku, žalobkyně byla velmi nešťastná a velmi se jí to dotklo. Všechny napadlo, že se jednalo o absolutní hnus, když do toho tahají nevinné děti. Okolí reagovalo např. když vedla děti do školky, do mateřské školy J., telefonovali jí kamarádi např. J. D., K. L. B., J. B. a další. Reagovaly i děti ve školce a každý se ptal. Všichni se dívali a určitě měli pochybnosti.

Výpovědi svědkyně S. J. bylo prokázáno, že žalobkyně je xxx. Nejprve viděla upoutávku na článek a když přišla ráno do práce, pracuje jako xxx xxx, našla ve skříňce časopis, který jí tam někdo nechal. Žije v malém městě, kolem 30 tisíc obyvatel a všichni se znají. Telefonovali

jí, klepali jí na rameno s tím, že to třeba takto není. Samozřejmě článek věřili. Lidé čtou a věří. Dopad článku byl velký. Okolí žalobkyně stále reagovalo i když se přestěhovali. Dědeček dětí je xxx xxx, lidé v okolí se ho vyptávali, jak to vlastně je. Reakce na malém městě jsou daleko větší než v Praze a žalobkyni článek způsobuje velkou bolest ještě i po několika letech. Žalobkyně občas jezdí svědkyni navštěvovat a lidé, kteří ji vidí, nevidí každý den někoho, koho vidí v televizi, zajímají se o to.

Výpovědi *svědkyně JUDr. B. H.* bylo prokázáno, že je xxx žalobkyně a také na M. Přáteli se navzájem, vozí děti do školy a školky, střídaly se po týdnu. S. chodila se synem svědkyně do školky a B. s dcerou svědkyně do školy. Vidají se denně. Žalobkyně článek velmi rozhořčil. Je samozřejmě zvyklá na to, že se o ní píše, ale děti se do toho tahat nemají.

Výpovědi *svědka Z. J.*, xxx žalobkyně, bylo prokázáno, že se spotem, který byl vysílán jako upoutávka na časopis, se seznámili při rodinné večeři. Poté vyšel časopis. Během týdne zaznamenali reakce lidí. Nejbližší si dělali legraci, vzdálenější byli ve střehu a ptali se co se děje, proč týrají děti. Na každém šprochu je pravdy trochu. Ti nejbližší byli otřeseni a považovali to za velkou nespravedlnost. Vznikla taková zvláštní atmosféra. Lidé se na ně dívali divně. Například v supermarketu. Pokud se týká soukromí, svědek sám všechny rozhovory vždy odmítal. Občas dostane nabídku, že se dělají rozhovory s partnery slavných, ale toto také odmítal. Komunikace s médií je součástí práce žalobkyně. Soukromí si vždy vážili a střežili ho. Když jsou publikovány fotografie dětí nebo před domem, lidé nevěří, že o tom nevědí. Zálžitosti byly konfrontovány nejvíce babičky ve svých vzdálených bydlištích nebo v oblasti svých chalup, kde situace je samozřejmě jiná. Kolem školky vznikla taková rodičovská parta, kdy se vzájemně stýkali a samozřejmě museli vysvětlovat i takové věci, jako třeba kde se vzaly fotografie.

Výpovědi *svědkyně M. Š.* bylo prokázáno, že, ač označena žalovaným za autorku článku, tvrdí že článek nepsala, neboť se nejedná o její styl.

Zprávou Úřadu Městské části Praha 5, odboru sociální problematiky a prevence kriminality ze dne 23. 4. 2014, že odbor neřešil způsob péče a výchovy A. G. o její děti.

Po provedení dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána co do základu, po právu. Žalovaný svou obranu založil na tom, že žalobkyně sama je autorkou výroků uvedených v článku avšak pro jiný časopis a on je pouze převzal a okomentoval. Situace je poněkud odlišná neboť to, co bylo v článku co uvedla žalobkyně v rozhovoru pro časopis xxx xxx, žalovaný vytrhl z kontextu, překroutil a okomentoval. V původním článku bylo uvedeno, že žalobkyně řekla, nejsou xxx ale xxx. V článku bylo toto uvedeno obecně ke vztahu k dětem, stejně tak to další. Moc se mi nelíbí, jaké se z dětí v poslední době dělají modly atd.....takže své děti vláčím po našich akcích a výstavách a dokonce se ukázalo, že i ty večery s našimi kamarády, zvládají dobře a že je to baví. Vždycky jsme kupovali ryby, aby děti při kuchání mohly vidět, jak vypadají. Pokud tedy žalovaný uvedl, že chování žalobkyně se nedá přehlížet ve chvílích, kdy vychovává své dvě ratolesti....xxx. Tato skutková tvrzení nejsou pravdivá, stejně tak nebylo pravdivé tvrzení, že děti nedávno provedla i po výstavě na téma sexuálních orgií na xxx hotelu xxx. Pokud bylo v článku uvedeno, že G. nutí své děti, aby se účastnily i zabíjení zvířat, toto tvrzení také není pravdivé neboť žalobkyně uvedla tuto skutečnost v jiném kontextu a sama

ve své výpovědi doplnila, že se snaží děti neodtrhovat od běžného života, že se snaží, aby žily stejný život se svými rodiči a na to, že má pocit, že s dětmi se stávají modly atd. se jednalo o názor, na který má žalobkyně právo. Pokud se týká uvedených tvrzení vytržených z kontextu, žalovaný tyto žádným způsobem neprokázal. Už vůbec nebylo prokázáno, že by po žalobkyni měla jít sociálka a že jí hrozí, že jí odeberou děti. Žalobkyně uvedla, že žalobu podala jako matka ne jako xxx, v zájmu svých nezletilých dětí. U článku byly fotografie nezletilých dětí žalobkyně s popisky, což je naprosto nepřipustné a stejně tak ve spotu byly fotografie nezletilých dětí, což je stejným způsobem nepřipustné. Jakékoliv zveřejňování podobizen či údajů o nezletilých dětech byť osob veřejně známých, je nepřipustné. Občanský zákoník upravuje právo na ochranu osobnosti fyzické osoby upravuje jako jednotné právo, jehož obsahem je v občanskoprávní oblasti zabezpečit respektování osobnosti fyzické osoby a její všestranný svobodný rozvoj. Jde o zásadní rozvedení a konkretizaci článků 7, 8, 10, 11, 13 a 14 Listiny základních práv a svobod. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existující dílčí práva zabezpečují občanskoprávní ochranu jednotlivých hodnot (stránek) osobnosti fyzické osoby jako neoddělitelných součástí celkové fyzické a psychickomorální integrity osobnosti. Jde mimo jiné i o právo fyzické osoby rozhodnout podle vlastního uvážení, zda, popř. v jakém rozsahu a jakým způsobem mají být skutečnosti jejího osobního soukromí zpřístupněny jiným, a zároveň se bránit proti neoprávněným zásahům do této sféry ze strany jiných osob. Neoprávněnost využívání, resp. zveřejňování skutečností soukromého života, je dána v případech, kdy osoba, jíž se týkají, sama o jejich využití nebo zveřejnění nerozhodla, tedy nedala k nim souhlas, který je v tomto případě jediným zákonným důvodem vylučujícím neoprávněnost. Naopak nerozhodný je způsob, jakým uvedené informace byly získány, stejně jako to, zda jsou pravdivé nebo nepravdivé. Právě tak nerozhoduje, jde-li

o skutečnosti z osobního soukromí difamující povahy či nikoli. Předmětný článek byl zásahem do soukromí žalobkyně neboť rodina a děti, zvláště nezletilé jsou součástí jejího soukromí, stejně tak způsob její výchovy samozřejmě v případě, že se nejedná trestný

čin. Už vůbec není přípustné zveřejňování fotografií nezletilých dětí, jak tomu bylo v souzené věci. Tato ochrana je dítěti zajišťována i Úmluvou o právech dítěte (sdělení

Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb., dále jen „Úmluva o právech dítěte“, nebo „Úmluva“), podle jejíhož čl. 16 odst. 1 žádné dítě nesmí být vystaveno svévolnému zasahování do svého soukromého života, rodiny, domova nebo korespondence, ani nezákonným útokům na svou čest a pověst. Podle ustanovení čl. 16 odst. 2 Úmluvy má dítě právo na zákonnou ochranu proti takovým zásahům nebo útokům.

Přesto je však postavení dítěte v řízení o ochranu osobnosti specifické, díky jeho vyšší zranitelnosti. Potřeba ochrany je dána i s ohledem na nebezpečí, které vychází ze zájmu médií a jejich odběratelů (adresátů) o fotografie dětí. Jejich samostatný vývoj může být narušen citelněji, než je tomu u dospělých. Prostředí, ve kterém se děti mohou rozvíjet bez obavy z rušivého veřejného pozorování, musí být proto chráněno mnohem komplexněji než u rodičů.

Veřejnost nemá legitimní zájem vědět, kde se žalobkyně společně s dětmi nachází a jak se chová v soukromém životě, i když se objeví na místech, která nelze vždy popsat jako místa v ústraní. Ochrany podle ustanovení § 11 obč. zák. požívají i takové snímky nezletilého dítěte „celebrit“, zachycující jeho každodenní a soukromou činnost.

Soud přiznal žalobkyni finanční satisfakci ve výši 500.000 Kč neboť má za to, že tato částka je přiměřená. Při stanovení výše finanční satisfakce vycházel soud z následujících okolností. Žalovaný je velmi čteným periodikem. Tvrzení uvedená v článku, vytržená z kontextu rozhovoru s žalobkyní a zasazená do jiného kontextu, okomentovaná nevhodným způsobem a doplněná fotografiemi dětí žalobkyně, bez ohledu na to, že žalobkyně je známou xxx a celebritou jsou zvlášť závažným zásahem do soukromí žalobkyně, jak bylo již odůvodněno shora.

Okomentovaná s tím, s tím, že se jedná o skandál a že po žalobkyni měla jít sociálka a je jasné, že takovéto informace si všimne každý a každého zaujme. Pokud článku uvěřili ne ti nejbližší, ale okolí žalobkyně s tím, že se vypyтали, zda skutečně žalobkyně se nestará o děti, měli pochybnosti o její výchově, o její péči, situace je samozřejmě určitě horší u běžných čtenářů tohoto média a zcela jistě takovému článku věří lidé víc na venkově než v Praze, což bylo též prokázáno výpověďmi svědků. Článek byl poměrně obsáhlý, žalovaný označil jako autorku článku M. Š., která si však nezapomněla, že by vůbec nějaký takový článek psala. Nebylo tedy patrné, kdo by článek napsal, nikdo se k němu nehlásil a u žalobkyně si okolnosti uvedené v článku, nikdo neověřil tak, aby se zeptal, jakým způsobem toto mínila.

Z těchto důvodů soud má za to, že je na místě přiznat žalobkyni finanční satisfakci ve výši 500.000 Kč. Ve zbytku soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. Žalobkyně měla ve věci úspěch částečný a výše přiznání finanční satisfakce záležela na úvaze soudu. Soud rozhodl tak, že žalobkyni je na místě přiznat náhradu nákladů řízení v plné výši. O náhradě nákladů státu, které představují vyplacené svědečné, soud rozhodl s poukazem na ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. za použití ustanovení § 148 o. s. ř.

Soud postupoval při stanovení výše nákladů řízení dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., kdy ve věcech osobnostních práv dle § 9 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2013, je-li požadována náhrada nemajetkové újmy, činí sazba odměny 50.000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tak dle ust. § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. činí 3.100 Kč a jedná se o 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a replika k vyjádření žalovaného ze dne 6. 9. 2013) celkem 9.300 Kč plus 3krát režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 900 Kč a DPH v sazbě 21% ve výši 2.142 Kč dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. v platném znění, celkem tedy **12.342 Kč**

Dále odměna za úkony právní služby dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., kdy ve věcech osobnostních práv dle § 9 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, je-li požadována náhrada nemajetkové újmy, činí sazba odměny 50.000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tak dle ust. § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. činí 3.100 Kč a jedná se o 4 úkony právní služby (jednání u soudu dne 20. 6. 2014, dále jednání u soudu dne 19. 11. 2014, kdy jednání překročilo hranici dvou hodin a jednání u soudu dne 10. 12. 2014) celkem 12.400 Kč plus 4krát režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 1.200 Kč a DPH v sazbě 21% ve výši 2.856 Kč dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. v platném znění, celkem tedy **16.456 Kč**.

Dále zaplacený soudní poplatek ve výši 10.000 Kč.

Celková výše nákladů řízení, kterou je žalobkyně povinna nahradit žalovanému činí 38.798 Kč

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 10. 12. 2014

JUDr. Dagmar S t a m i d i s o v á v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:

Z. T.